

בשפיזור. כששכב ברילב בבית-החולים, אחרי שנפצע בתאונת-רכיבה, הוא השיב לכל המישלחות, שבאו אליו לבקשו להתמודד מול שפיזור: אם פרס יתמוך בין אתמודד. אך פרס, שגם הוא היה בין הבאים לבית-החולים, סירב להתחייב.

רק בשיחה אישית בין השניים שטח פרס לפני ברילב את הטקטיקה שלו: הוא יתמוך בו, למעשה, וידאג לכך שכל חברי מרכז המפלגה ידעו שהוא תומך בברילב, אך לא יכריזו על-כך בגלוי. רק אחרי ששמע דברים אלה הסכים ברילב להצטרף להתמודדות.

פרס אמנם היה זהיר, ורק לפני הקרוי בים אליו ביותר הוא הודה בתמיכתו בברילב. אך גם לכל האחרים היה ברור הדבר, סימן מובהק לתמיכת יושב-ראש התנועה בברילב היה הפיכת לישיבתו של פרס, ברחוב הירקון 110, למטה הבחירות של ברילב. על פי הנחיית פרס עבדו המזכיר רות, העוזרים והנאמנים בגלוי למען ברילב.

ריפורמה

שהיא הדחה

ראותו שלב הבין כבר שפיזור שי המערכה שלו אבודה. במפלגת העבודה ובמפא"י לא הודח מעולם בעל-תפקיד בניגוד לרצון הנהגת-המפלגה. כלל זה הוא חוק-ברזל, שעבר בירושה ממפא"י למפלגת העבודה. שפיזור גם הבין שכווחו של חוגי-חדיו, שבראשו הוא עומד, לא יכול למנגנון של הנהגת-המפלגה. אולם שפיזור כבר לא יכול היה לסגת. הוא קיווה להפסיד ביחס המסורתי והמכובד: 60 מול 40 אחוזים. אך גם בכך לא הצליח. בתום ישיבת המרכז ניגשו רבים אל שפיזור, לחצו את ידו ואמרו לו: „אנחנו הצבענו איתך“. שפיזור, שהוא עסקן משופשף למדי, ידע בדיוק מי הצביע

נפיל

בעדו ומי נגדו, למרות שהבחירות היו חשאיות. בעודו עונה בנימוס למנחם, כבר תיכנן שפיזור את צעדיו הבאים. את הצעד הבא הוא ביצע כבר באותו הערב. כשישב בכורסתו הנוחה, בדירתו המרווחת בנווה-אביבים, לא האשים עוד שפיזור באונו העיתונאים או האוהדים שטילפנו אליו, את לישיבתו של שימיון פרס. הוא האשים את פרס עצמו. הכוונה היתה ברורה — על פרס לדעת שהמילחמה עתה אינה כבר על תפקיד המזכ"ל או על עמדת-כוח, הדומה לה בחשיבותה, אף לא מילחמה נגד חיים ברילב. כל התותחים של שפיזור מטוחים עתה אל יעד אחד: שימיון פרס. שפיזור כינה את פרס שקרן, חסר-אמינות, נטול כוח-הכרעה ונטול כושר-מנהיגות.

בשיחות שערך עם אנשיו בערב ההציג בעה ובימים שאחריה, הוא תלה בשימיון פרס את קולר הפסדו בבחירות. הוא פיתח תיזה לפיה התיקוה היחידה של מפלגת העבודה לחזור לשלטון היא הדחתו של פרס — ויפה שעה אחת קודם. הוא תלה את כל חוליי המפלגה בפרס, ולא השמיע אפילו טענה אחת נגד חיים ברילב, שהביס אותו בבחירות כמה שעות קודם לכן.

למחרת הודיעו אוהדי שפיזור על הקמת תנועה חדשה, „התנועה להתחדשות הר מילגה“. דוברי התנועה החדשה, שלא ידעו עדיין אם לאשר את קיומה או להכריזו, דיברו אמנם על הנהגת ריפורמה במפלגה, אך לכל ברור לאיוו ריפורמה בדיוק הם מתכוונים: הדחתו של פרס. התנועה החדשה של שפיזור היא, לאמתו של דבר, חוגי-חדיו הוותיק בשינוי אדרת. לשפיזור אין תומכים חדשים בתוך המפ"י לגה. ההיפך הוא הנכון. כמה מאוהדיו, בעיניהם מזכיר מועצת פועלי תל-אביב, ח"כ דב בן-מאיר, כבר הודיעו שאין הם מצטרפים לתנועה החדשה — כלומר הם פורשים ממחנה שפיזור.

אולם שפיזור מעריך נכון את המצב במפלגה. הוא פוזל לעברו של יצחק רבין,

מיפלגה על קב"ים: ברילב נואם אחרי נצחוננו

מחנה רבין-שפיזור יגרום בוודאי בעיה אחת ליצחק רבין — בעיית הקיבוץ ה" מאוחד. תנועה זו ניצבה כימעט כאיש אחד לצד רבין במאבקו נגד פרס, והיתה, למרות עסקניה המעטים, מישענת איכותית לרבין. תנועה זו התייצבה גם כאיש אחד נגד אליהו שפיזור בבחירות לתפקיד ה" מוזכ"ל. במיקרה של קואליציה רבין-שפיזור יאלצו ראשי תנועה זו להכריע בין נאמנותם לרבין ובין סלידתם משפיזור.

חיים ברילב, שלא כפרס, הבין מיד שסימו של הקרב אינו מבשר את סופה של המילחמה אלא אולי את החמרתה. בעוד שתומכי שפיזור רק מגמגמים על (המשך בעמוד 72)

שפיזור החליט ללבות את הידוש המאבק רבין-פרס. עליידי הבטחת כוח פוליטי גדול-יחסית, כחוגי-חדיו, הוא עשוי לדחוף את רבין להתמודדות מחודשת, אפילו לפני תאריך היעד של רבין עצמו: ערב הבחירות הבאות. את שני האישים מסיקה עתה אותה דליקה: השינאה האישית לפרס. שפיזור ינסה גם לתחוך את מיפלגת העבודה לשני חלקים רעיוניים, כביכול, רבין והוא עצמו, כראשי הפלג הניצח, או כפי שהם ינסו להגדיר זאת, פלג המרכז ואילו פרס עם שותפים כמו יוסי שריד יעמוד בראש הפלג היוני, או כפי ששפיזור יגדיר זאת „המחנה הסוציאליסטי הישן“.

הממתין עדיין להודמנות להכשיל את שימיון פרס, או אפילו לתפוס את מקומו.

מחנה

רבין-שפיזור?

רבין ושפיזור אינם בדיוק ידידים, ואפילו התואר שותפים פוליטיים אינו מתאים להם. אולם, בבחירות האחרונות הצליח שפיזור לדחוק את רבין לפינה. הוא הצליח לאלק את רבין ואת מחנהו להכריז על נייטרליות — הישג מרשים בהתחשב בבידודות האישית רבתי-השנים שבין רבין וברילב.